

ສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ

ສັນຕິພາບ ເອກະລາດ ປະຊາທິປະໄຕ ເອກະພາບ ວັດທະນະຖາວອນ

ລັດຖະບານ

ເລກທີ 159 ລບ

ນະຄອນຫຼວງວຽງຈັນ, ວັນທີ 28.5.2015

ດຳລັດ

ວ່າດ້ວຍທຳພິພິທະພັນ

- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍລັດຖະບານ ແຫ່ງສາທາລະນະລັດ ປະຊາທິປະໄຕ ປະຊາຊົນລາວ ສະບັບເລກທີ 02/ສພຊ, ລົງວັນທີ 6 ພຶດສະພາ 2003;
- ອີງຕາມກົດໝາຍວ່າດ້ວຍມໍຣະດົກແຫ່ງຊາດ ສະບັບເລກທີ 44/ສພຊ, ລົງວັນທີ 24 ທັນວາ 2013;
- ອີງຕາມໜັງສືສະເໜີຂອງລັດຖະມົນຕີວ່າການ ກະຊວງຖະແຫລງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວ ສະບັບເລກທີ 340/ຖວທ, ລົງວັນທີ 02 ເມສາ 2015.*

ລັດຖະບານ ອອກດຳລັດ:

ໝວດທີ 1

ບົດບັນຍັດທົ່ວໄປ

ມາດຕາ 1 ຈຸດປະສົງ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ກຳນົດຫຼັກການ, ລະບຽບການ ແລະມາດຕະການ ກ່ຽວກັບການ ຄຸ້ມຄອງ ຕິດຕາມ ກວດກາວຽກງານທຳພິພິທະພັນ ເພື່ອເຮັດໃຫ້ການສ້າງຕັ້ງ ແລະການ ເຄື່ອນໄຫວຂອງທຳພິພິທະພັນ ເປັນລະບົບ ໃນການທ້ອນໂຮມວັດຖຸພັນ, ວັດຖຸບູຮານ ທີ່ ເປັນສັນຍາລັກ ເປັນຫລັກຖານ ທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະທຳມະຊາດ ທີ່ ໂດດເດັ່ນ ຂອງຊາດ ແນໃສ່ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ພື້ນຟູ, ພັດທະນາ ແລະຊົມໃຊ້ ທຳພິ ພິທະພັນຢ່າງມີປະໂຫຍດ, ປູກຈິດສຳນຶກ ໃຫ້ພົນລະເມືອງລາວບັນດາເຜົ່າ ມີນ້ຳໃຈຮັກ ຊາດ, ຮັກມູນເຊື້ອອັນດີງາມຂອງຊາດ ແລະເປັນພື້ນຖານທາງດ້ານຈິດໃຈ ແລະເປັນປັດໄຈ ຄຳປະກັນຄວາມຍືນຍົງຄົງຕົວຂອງຊາດ ຕະຫຼອດໄປ.

ມາດຕາ 2 ທຳພິພິທະພັນ

ທຳພິພິທະພັນ ແມ່ນສະຖານທີ່ ສະລົມ, ທ້ອນໂຮມ, ອະນຸລັກ ຮັກສາ ແລະວາງສະ ແດງວັດຖຸພັນກ່ຽວກັບວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ, ທຳມະຊາດ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ສັງຄົມ ເພື່ອໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ປະຫວັດຄວາມເປັນມາ, ມູນເຊື້ອພິລະອາດທານ, ຄວາມດູ ໝັ່ນຂະຫຍັນພຽນຂອງບັນພະບູລຸດ, ຄວາມອຸດົມຮັ່ງມີຂອງຊາດລາວ ແລະຮັບໃຊ້ການຄົ້ນ ຄວ້າ, ສຶກສາອົບຮົມ, ທັດສະນະສຶກສາ ແລະການທ່ອງທ່ຽວ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ໂດຍບໍ່ຫວັງ ຜົນກຳໄລ.

ມາດຕາ 3 ການອະທິບາຍຄຳສັບ

ຄຳສັບທີ່ນຳໃຊ້ໃນດຳລັດ ສະບັບນີ້ ມີຄວາມໝາຍ ດັ່ງນີ້:

1. ພິພິທະພັນສາດ ໝາຍເຖິງ ວິຊາພິພິທະພັນ ທີ່ໃຊ້ເຂົ້າໃນລະບົບການສຶກສາ;
2. ພິພິທະພັນເອເລັກໂຕຼນິກ ໝາຍເຖິງ ການນຳໃຊ້ເຄື່ອງມືທີ່ທັນສະໄໝເຂົ້າໃນວຽກງານທຳພິພິທະພັນ;
3. ພິພິທະພັນວິທະຍາ ໝາຍເຖິງ ການຄົ້ນຄວ້າກ່ຽວກັບບັນດາວັດຖຸພັນ ຊຶ່ງທຸກຂັ້ນຕອນ ຕ້ອງປະຕິບັດໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມຫຼັກວິທະຍາສາດ;
4. ນັກພັນດາລັກ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນທີ່ປະກອບອາຊີບກ່ຽວກັບພິພິທະພັນສາດ;
5. ນັກບູຮານວິທະຍາ ໝາຍເຖິງ ຜູ້ທີ່ປະກອບອາຊີບດ້ານສຳຫລວດ, ຊອກຄົ້ນ, ຊຸດຄົ້ນ ກ່ຽວກັບວັດຖຸບູຮານ, ບູຮານສະຖານ ແລະອື່ນໆ;
6. ຫ້ອງວາງສະແດງ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ວາງສະແດງວັດຖຸພັນ ຫຼືຜະລິດຕະພັນໃດໜຶ່ງ ເພື່ອບໍລິການຮັບໃຊ້ສັງຄົມ, ຊຶ່ງບໍ່ໄດ້ຈັດຕາມລະບົບທຳພິພິທະພັນ;
7. ອະນຸສອນສະຖານ, ທໍ່ມູນເຊື້ອ ໝາຍເຖິງ ສະຖານທີ່ວາງສະແດງ ວັດຖຸພັນທີ່ສະສົມຜົນງານລະນິກອນງາມຄວາມດີ, ຄວາມພິລະອາດຫານ ຂອງວິລະຊົນ, ວິລະສັດຕູ້, ບັນພະບູລຸດ ແລະນຳມາຈັດວາງສະແດງ ແລະເຜີຍແຜ່ ຊຶ່ງບໍ່ໄປຕາມລະບົບທຳພິພິທະພັນທັງໝົດ.
8. ວັດຖຸພັນ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ຖືກຄຸ້ມຄອງຢູ່ໃນທຳພິພິທະພັນ;
9. ວັດຖຸພັນພິພິທະພັນ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸພັນເຄົ້າເດີມ;
10. ກຸ່ມວັດຖຸພັນ ໝາຍເຖິງ ວັດຖຸທີ່ມາຈາກແຫຼ່ງດຽວກັນ;
11. ຊຸດວັດຖຸພັນ ໝາຍເຖິງ ອົງປະກອບຂອງວັດຖຸທີ່ບັນຈຸໃນໝວດດຽວ;
12. ການວາງສະແດງຊົ່ວຄາວ ໝາຍເຖິງ ການນຳເອົາວັດຖຸພັນໄປຈັດຕັ້ງວາງສະແດງຢູ່ ໃນ ແລະນອກສະຖານທີ່ ໃນໄລຍະເວລາໃດໜຶ່ງ;
13. ການວາງສະແດງຖາວອນ ໝາຍເຖິງ ການວາງສະແດງທີ່ເປັນລະບົບຢູ່ໃນທຳພິພິທະພັນ;
14. ຜູ້ໃຊ້ບໍລິການທຳພິພິທະພັນ ໝາຍເຖິງ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ທັງຄົນລາວ ແລະຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 4 ມະໂຍບາຍຂອງລັດກ່ຽວກັບວຽກງານທຳພິພິທະພັນ

ລັດມີນະໂຍບາຍກ່ຽວກັບວຽກງານທຳພິພິທະພັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຊຸກຍູ້ ແລະສົ່ງເສີມ ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການສ້າງທຳພິພິທະພັນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ, ກົດໝາຍທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ຮັບປະກັນໃຫ້ບັນດາລະບົບທຳພິພິທະພັນ ມີສິດສະເໜີພາບ ໃນການເຄື່ອນໄຫວ;
2. ສົ່ງເສີມ ແລະພັດທະນາວຽກງານ ທຳພິພິທະພັນ ໃຫ້ມີການຂະຫຍາຍຕົວຢ່າງກວ້າງຂວາງ, ມີຄວາມເຂັ້ມແຂງ ແລະມີຄຸນນະພາບດ້ວຍການສ້າງ ແລະປະກອບບຸກຄະລາກອນ, ສະໜອງງົບປະມານ, ພະທານະ, ວັດຖຸປະກອນ ເຕັກນິກ, ເຕັກໂນໂລຊີ ທີ່ທັນສະໄໝ ແລະອື່ນໆ;

3. ອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ລະບົບ ຫໍພິພິທະພັນ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນໂດຍຖືກຕ້ອງຕາມ ກົດໝາຍໄດ້ເຄື່ອນໄຫວຢ່າງກວ້າງຂວາງໃນຂອບເຂດທົ່ວປະເທດ ແລະ ຕ່າງປະເທດ;

ມາດຕາ 5 ຫຼັກການການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫໍພິພິທະພັນ

ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫໍພິພິທະພັນໃຫ້ປະຕິບັດຕາມຫຼັກການຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ຮັບປະກັນລັກສະນະຊາດ, ກ້າວໜ້າ ແລະ ມະຫາຊົນ;
2. ຮັບປະກັນລັກສະນະເຄົ້າເດີມທາງດ້ານ ປະຫວັດສາດ, ວັດທະນະທຳ, ວິທະຍາສາດ ແລະ ທັນສະໄໝ;
3. ຮັບປະກັນການສະໜອງຂໍ້ມູນຂ່າວສານທີ່ເປັນປະໂຫຍດໃຫ້ແກ່ມວນຊົນໃນການ ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ ແລະ ປະກອບສ່ວນເຂົ້າໃນການພັດທະນາຊັບພະຍາກອນມະນຸດ;
4. ຮັບປະກັນການບໍລິການທີ່ໄດ້ມາດຕະຖານ ແລະ ຢູ່ໃນສະພາບແວດລ້ອມທີ່ດີໃຫ້ແກ່ ສັງຄົມ;
5. ຮັກສາຄວາມລັບຂອງວັດຖຸພັນ.

ມາດຕາ 6 ການຮ່ວມມືສາກົນ

ລັດສິ່ງເສີມການພົວພັນ, ຮ່ວມມື ກັບພາກພື້ນ ແລະ ສາກົນດ້ວຍການແລກປ່ຽນບົດຮຽນທາງດ້ານ ວິຊາການ, ຂໍ້ມູນຂ່າວສານ, ວິທະຍາສາດ, ເຕັກໂນໂລຊີກ່ຽວກັບວຽກງານຫໍພິພິທະພັນ ຍາດແຍ່ງເອົາການຊ່ວຍເຫຼືອທາງດ້ານທຶນຮອນເພື່ອເຮັດໃຫ້ວຽກງານຫໍພິພິທະພັນມີຄຸນນະພາບ ແລະ ທັນສະໄໝ, ປະຕິບັດສັນຍາ ຫຼື ສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ເປັນພາຄີ.

ມາດຕາ 7 ຂອບເຂດການນຳໃຊ້ດຳລັດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ນຳໃຊ້ສຳລັບບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼື ການຈັດຕັ້ງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ທີ່ເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບຫໍພິພິທະພັນ ຢູ່ ສປປ ລາວ ແລະ ຢູ່ ຕ່າງປະເທດ.

ໝວດທີ 2

ປະເພດຫໍພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 8 ປະເພດຫໍພິພິທະພັນ

ຫໍພິພິທະພັນ ແບ່ງອອກເປັນ ສາມ ປະເພດ ດັ່ງນີ້:

1. ຫໍພິພິທະພັນຂອງລັດ ຊຶ່ງປະກອບດ້ວຍ ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດ, ຫໍພິພິທະພັນຂອງ ຂະແໜງການ, ອະນຸສອນສະຖານ ແລະ ຫໍພິພິທະພັນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ;
2. ຫໍພິພິທະພັນລວມໝູ່;

3. ຫໍພິພິທະພັນເອກະຊົນ ຫຼືອະນຸສອນສະຖານ;
ຫໍພິພິທະພັນແຕ່ລະປະເພດມີຈຸດປະສົງ ແລະໜ້າທີ່ລວມອັນດຽວກັນ ແຕ່ຫາກ
ຕ່າງກັນທາງດ້ານໂຄງປະກອບການຈັດຕັ້ງ, ບຸກຄະລາກອນ, ຖານະ, ຂະໜາດ ແລະ
ເປົ້າໝາຍ ຮັບໃຊ້.

ມາດຕາ 9 ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດ

ຫໍພິພິທະພັນແຫ່ງຊາດ ແມ່ນຫໍພິພິທະພັນລະດັບຊາດ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢູ່ສູນກາງ ເພື່ອ
ເປັນສະຖານທີ່ສະສົມ, ທ້ອນໂຮມ, ສຶກສາ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ຂຶ້ນທະບຽນ, ອະນຸລັກ
ຮັກສາ, ຈັດວາງສະແດງ ແລະເຜີຍແຜ່ ວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນ ໃນລະດັບຊາດ.

ມາດຕາ 10 ຫໍພິພິທະພັນຂອງຂະແໜງການ

ຫໍພິພິທະພັນຂອງຂະແໜງການ ແມ່ນສະຖານທີ່ ສະສົມ, ທ້ອນໂຮມ, ວາງສະແດງ,
ອະນຸລັກ ຮັກສາ ວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນຂອງຂະແໜງການ ເປັນຕົ້ນ ຫໍພິພິທະ
ພັນປ້ອງກັນຊາດ, ຫໍພິພິທະພັນປ້ອງກັນຄວາມສະຫງົບ, ຫໍພິພິທະພັນວິທະຍາສາດ ແລະ
ເຕັກໂນໂລຊີ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 11 ຫໍພິພິທະພັນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ

ຫໍພິພິທະພັນລະດັບທ້ອງຖິ່ນ ແມ່ນສະຖານທີ່ ສະສົມ, ວາງສະແດງ, ອະນຸລັກ,
ຮັກສາ ວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນຂອງທ້ອງຖິ່ນ.

ມາດຕາ 12 ຫໍພິພິທະພັນລວມໝູ່

ຫໍພິພິທະພັນລວມໝູ່ ແມ່ນຫໍພິພິທະພັນຂອງກຸ່ມຄົນໃດໜຶ່ງ ທີ່ສ້າງຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກ
ຕ້ອງ ຕາມກົດໝາຍ ເປັນສະຖານທີ່ສະສົມ, ທ້ອນໂຮມ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານວັດຖຸ
ຂອງລວມໝູ່ ທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ຊອກຄົ້ນ ແລະການບໍລິຈາກ ເພື່ອນຳມາ
ຄຸ້ມຄອງ, ອະນຸລັກ ປົກປັກຮັກສາ, ວາງສະແດງ ແລະຮັບໃຊ້ສັງຄົມໃນການສຶກສາ
ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ໃຫ້ຖືກຕ້ອງ ຕາມຫຼັກວິຊາການ ຂອງພິພິທະພັນວິທະຍາ ແລະນຳມາຈັດ
ວາງສະແດງ ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ.

ມາດຕາ 13 ຫໍພິພິທະພັນເອກະຊົນ

ຫໍພິພິທະພັນເອກະຊົນ ແມ່ນຫໍພິພິທະພັນຂອງບຸກຄົນ ຫຼືນິຕິບຸກຄົນໃດໜຶ່ງທີ່ສ້າງ
ຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເປັນຖານທີ່ສະສົມ, ທ້ອນໂຮມ ແຫຼ່ງຂໍ້ມູນ, ຫຼັກຖານ
ຂອງບຸກຄົນ ຫຼືກຸ່ມຄົນທີ່ໄດ້ມາຈາກການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ຊອກຄົ້ນ ແລະ ການບໍລິ ຈາກ
ເພື່ອນຳມາ ຄຸ້ມຄອງ, ສຶກສາຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈ, ອະນຸລັກ, ປົກປັກ ຮັກສາໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມ
ຫຼັກວິຊາການຂອງພິພິທະພັນວິທະຍາ ແລະນຳມາຈັດວາງສະແດງ, ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່ ທັງ
ພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດ ເປັນຕົ້ນ ຫໍພິພິທະພັນຜ້າໄໝ, ຫໍພິພິທະພັນການນຸ່ງຖືຊົນເຜົ່າທີ່
ແຂວງຫຼວງພະບາງ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 14 ອະນຸສອນສະຖານ , ຫໍ່ມູນເຊື້ອ ແລະ ຫ້ອງວາງສະແດງ

ອະນຸສອນສະຖານ, ຫໍ່ມູນເຊື້ອແມ່ນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງເປັນຜູ້ສ້າງ ຕັ້ງຂຶ້ນຢ່າງຖືກຕ້ອງຕາມກົດໝາຍ ເປັນສະຖານທີ່ສະສົມຜົນງານລະນຶກຄຸນງາມຄວາມດີ, ຄວາມພິລະອາດຫານ ຂອງວິລະຊົນ, ວິລະສັດຕິ, ບັນພະບູລຸດ ແລະນຳມາຈັດວາງສະ ແດງ ແລະເຜີຍແຜ່ ຊຶ່ງບໍ່ໄປຕາມລະບົບຫໍ່ພິພິທະພັນທັງໝົດ.

ຫ້ອງວາງສະແດງ ແມ່ນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ເປັນຜູ້ຈັດວາງສະແດງ ໂດຍໄດ້ຮັບອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ຕາມຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອເຜີຍແຜ່ຜົນງານຂອງຕົນ ແລະບໍລິການຮັບໃຊ້ສັງຄົມ ແລະບໍ່ໄດ້ຈັດ ຕາມລະບົບ ຫໍ່ພິພິທະພັນ.

ໝວດທີ 3
ວຽກງານຫໍ່ພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 15 ວຽກງານຫໍ່ພິພິທະພັນ

ວຽກງານຫໍ່ພິພິທະພັນ ຈັດຕາມລະບົບພິພິທະພັນວິທະຍາ ດັ່ງນີ້:

1. ສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ຊຸດຄົ້ນ, ຊອກຄົ້ນ, ຄົ້ນຄວ້າ, ວິໄຈວັດຖຸພັນ ແລະເນື້ອໃນ;
2. ອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະຂຶ້ນທະບຽນ;
3. ຈັດວາງສະແດງຕາມຮູບແບບຕ່າງໆ;
4. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາ ແລະນຳທ່ຽວ;
5. ຈຳລອງແບບ ວັດຖຸພັນ ຫຼືການສ້າງໃໝ່.

ມາດຕາ 16 ການສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ຊອກຄົ້ນ, ຊຸດຄົ້ນ, ວິໄຈ ແລະຄົ້ນຄວ້າເນື້ອໃນ

ການສຶກສາ ສຳຫຼວດ, ຊອກຄົ້ນ, ຊຸດຄົ້ນ, ແລະວິໄຈ ແມ່ນການໄປສຶກສາຫາຂໍ້ ມູນເບື້ອງຕົ້ນກ່ອນຈະເກັບກຳ, ຊອກຄົ້ນ, ຊຸດຄົ້ນ ເພື່ອມາວິໄຈຂໍ້ມູນຂອງບັນດາວັດຖຸພັນ ທີ່ເປັນມໍຣະດົກທາງດ້ານວັດທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະທຳມະຊາດ ທີ່ມີຄຸນຄ່າ.

ການຄົ້ນຄວ້າເນື້ອໃນ ແມ່ນການຂຽນ, ຮຽບຮຽງ, ການໃຫ້ຂໍ້ມູນ, ການອະທິບາຍ ເນື້ອໃນ, ການຕີລາຄາຄຸນຄ່າຂອງບັນດາວັດຖຸພັນ.

ມາດຕາ 17 ການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ ແລະຂຶ້ນທະບຽນ

ການອະນຸລັກ, ປົກປັກຮັກສາ, ຂຶ້ນທະບຽນ ແມ່ນການຄຸ້ມຄອງ ແລະປົກປັກຮັກສາ ວັດຖຸພັນບໍ່ໃຫ້ມີການຊຳຫຼຸດ, ຊຸດໂຊມ, ເຊື້ອມສະພາບ, ປະຕິສັງຂອນໃຫ້ຄົນສູ່ສະພາບ ເດີມ, ບໍ່ໃຫ້ຖືກໂຈລະກຳ ແລະຖືກທຳລາຍຈາກໄພພິບັດອື່ນໆ.

ມາດຕາ 18 ການຈັດວາງສະແດງ

ການຈັດວາງສະແດງ ແມ່ນການອອກແບບຕິດຕັ້ງວັດຖຸພັນໄປຕາມໂຄງຮ່າງເນື້ອ
ໃນ ແລະຈຸດປະສົງ ຫຼືນຳໃຊ້ລະບົບສີ, ແສງ, ສຽງ ຕາມມາດຕະຖານຂອງພິພິທະພັນວິ
ທະຍາ.

ມາດຕາ 19 ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາ ແລະນຳທ່ຽວ

ການໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາ ແລະນຳທ່ຽວ ແມ່ນການບໍລິການ ທາງດ້ານສິ່ງ
ພິມ, ສື່ເອເລັກໂຕຼນິກ, ການເຂົ້າຊົມ, ການບັນລະຍາຍເນື້ອໃນ, ການບໍລິການຖາມ-ຕອບ
ແລະຕອບສະໜອງຂໍ້ມູນເຂົ້າໃນການ ຄົ້ນຄວ້າ ກ່ຽວກັບວັດຖຸພັນທີ່ເປັນມໍຣະດົກທາງ ວັດ
ທະນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະທຳ ມະຊາດ ທີ່ມີຢູ່ໃນຫໍພິພິທະພັນ ຕໍ່ມວນຊົນທັງພາຍໃນ
ແລະຕ່າງປະເທດ.

ການສ້າງກິດຈະກຳໃນວັນສຳຄັນຕ່າງໆ ເພື່ອປຸກລະດົມຂົນຂວາຍມວນຊົນ ເຂົ້າມາ
ທ່ຽວຊົມຫໍພິພິທະພັນ ແລະນຳທ່ຽວພິພິທະພັນລົງສູ່ມວນຊົນ

ມາດຕາ 20 ການຈຳລອງແບບວັດຖຸພັນ

ການຈຳລອງແບບວັດຖຸພັນ ແມ່ນການຮຽນແບບ, ການເຮັດຂຶ້ນໃໝ່ທີ່ມີຮູບຊົງ,
ສັດສ່ວນ, ມິຕິ, ລວດລາຍ, ການຕົບແຕ່ງ ແລະຈຸດພິເສດອື່ນ ໃຫ້ຖືກຕ້ອງຕາມແບບດັ້ງເດີມ.

ໝວດທີ 4

ການສ້າງຕັ້ງຫໍພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 21 ເງື່ອນໄຂໃນການສ້າງຕັ້ງຫໍພິພິທະພັນ

ໃນການສ້າງຕັ້ງຫໍພິພິທະພັນຕ້ອງມີເງື່ອນໄຂຄົບຖ້ວນ ດັ່ງນີ້:

1. ຕ້ອງມີແຜນການ ແລະງົບປະມານເພື່ອຮັບໃຊ້ເປົ້າໝາຍທາງວິຊາການກ່ອນ ຫຼື
ຫຼັງການກໍ່ສ້າງ;
2. ມີສະຖານທີ່ເໝາະສົມເພື່ອຫຼີກເວັ້ນຈາກໄພພິບັດຕ່າງໆ ເຊັ່ນ ນ້ຳຖ້ວມ, ມົນ
ລະພິດ, ຖະໜົນແອອັດ ແລະສະຖານທີ່ກໍ່ສ້າງອື່ນໆ;
3. ມີອາຄານທີ່ຮັບປະກັນຕາມລະບົບພິພິທະພັນວິທະຍາທີ່ ສປປ ລາວເປັນພາຄີ;
4. ມີບັນດາວັດຖຸພັນທີ່ມີຄຸນຄ່າສູງ, ໂດດເດັ່ນ, ມີຄວາມໝາຍທາງດ້ານມໍຣະດົກ
ວັດທະ ນະທຳ, ປະຫວັດສາດ ແລະທຳມະຊາດ;
5. ມີບຸກຄາລະກອນທີ່ມີຄວາມຮູ້ ແລະຄວາມສາມາດທາງດ້ານວິຊາພິພິທະພັນວິ
ທະຍາ, ປະຫວັດສາດບູຮານວິທະຍາ ແລະວິຊາວິທະຍາສາດອື່ນ ທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ
ໃນລະດັບໃດໜຶ່ງ;
6. ມີອຸປະກອນ, ພາຫະນະ ປ້ອງກັນຄວາມປອດໄພທີ່ທັນສະໄໝ;
7. ມີລະບົບຄັງສາງທີ່ຮັບປະກັນຂັ້ນພື້ນຖານໜັ້ນຄົງຖາວອນເພື່ອຮອງຮັບວັດຖຸທີ່ມີ
ຄຸນຄ່າສູງ.

ມາດຕາ 22 ການຍື່ນຄຳຮ້ອງຂໍສ້າງຕັ້ງທໍາພິພິທະພັນ

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງ ທີ່ມີຈຸດປະສົງສ້າງຕັ້ງທໍາພິພິທະພັນ ໃຫ້ຍື່ນຄຳຮ້ອງ ພ້ອມດ້ວຍເອກະສານປະກອບຕໍ່ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ຕາມແບບພິມທີ່ກຳນົດໄວ້.

ເອກະສານປະກອບມີ ດັ່ງນີ້:

- ຄຳຮ້ອງຂໍ;
- ໂຄງຮ່າງການຈັດຕັ້ງ;
- ກົດລະບຽບ;
- ຊີວະປະຫວັດ, ບັດປະຈຳຕົວ ຫຼືສຳມະໂນຄົວ, ໃບແຈ້ງໂທດເລກທີ 3 ຖ້າແມ່ນບຸກຄົນ, ຫັງສີຢັ້ງຢືນສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນ, ໃບຕາດິນ ຫຼືສິດນຳໃຊ້ທີ່ດິນຂອງສະຖານທີ່ ຕັ້ງທໍາພິພິທະພັນ.

ມາດຕາ 23 ການພິຈາລະນາຄຳຮ້ອງ

ເມື່ອໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງ ແລະເອກະສານທີ່ກ່ຽວຂ້ອງແລ້ວ, ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ຕ້ອງຄົ້ນຄວ້າ ແລະພິຈາລະນາ ສູງສຸດບໍ່ໃຫ້ເກີນ ເກົ້າສິບວັນ ນັບແຕ່ວັນ ໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ, ຖ້າເຫັນວ່າຄຳຮ້ອງ ແລະເອກະສານປະກອບມີເນື້ອໃນຖືກຕ້ອງ ແລະມີເງື່ອນໄຂ ຄົບຖ້ວນແລ້ວ ກໍອະນຸຍາດໃຫ້ສ້າງຕັ້ງ. ໃນກໍລະນີທີ່ບໍ່ມີເງື່ອນໄຂ ຫຼືເອກະສານ ປະກອບບໍ່ຄົບຖ້ວນ ກໍໃຫ້ແຈ້ງໃຫ້ຜູ້ຮ້ອງຂໍຊາບພາຍໃນເວລາສິບຫ້າວັນ.

ມາດຕາ 24 ການປ່ຽນແປງ ຫຼືຍົກເລີກ

ການປ່ຽນແປງທໍາພິພິທະພັນຈະມີຂຶ້ນໃນກໍລະນີມີການປ່ຽນຊື່, ການຍົກຍ້າຍສະຖານທີ່ ຊຶ່ງເຈົ້າຂອງທໍາພິພິທະພັນ ຕ້ອງຂໍອະນຸຍາດຈາກຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງເພື່ອພິຈາລະນາພາຍໃນເວລາສິບຫ້າວັນ ລັດຖະການ ນັບແຕ່ວັນໄດ້ຮັບຄຳຮ້ອງເປັນຕົ້ນໄປ.

ການຍົກເລີກທໍາພິພິທະພັນຈະມີຂຶ້ນໃນກໍລະນີທີ່ເຈົ້າຂອງທໍາພິພິທະພັນບໍ່ສາມາດສືບຕໍ່ບໍລິການ ຫຼືຖືກຖອນໃບອະນຸຍາດດຳເນີນກິດຈະການຍ້ອນລະເມີດລະບຽບ, ກົດໝາຍ. ໃນກໍລະນີມີການຍົກເລີກຍ້ອນບໍ່ສາມາດດຳເນີນກິດຈະການໄດ້ນັ້ນ ຕ້ອງລາຍງານເປັນລາຍລັກອັກສອນຕໍ່ຂະແໜງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ຕາມການແບ່ງຂັ້ນຄຸ້ມຄອງ ເພື່ອພິຈາລະນາພາຍໃນເວລາ ເຈັດວັນ ລັດຖະການພາຍຫຼັງການຍົກເລີກ.

ໝວດທີ 5

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຫໍພິພິທະພັນ

ມາດຕາ 25 ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຂອງຫໍພິພິທະພັນ

ໂຄງປະກອບບຸກຄະລາກອນຫໍພິພິທະພັນປະກອບດ້ວຍ:

1. ເຈົ້າຂອງຫໍພິພິທະພັນ ຫຼືເຈົ້າຂອງຫ້ອງວາງສະແດງ;
2. ອຳນວຍການ ແລະຮອງອຳນວຍການ ຫໍພິພິທະພັນ;
3. ພະນັກງານຫໍພິພິທະພັນ ຫຼືພັນດາລັກ;
4. ຄູ່ຮ່ວມງານຫໍພິພິທະພັນ;

ສຳລັບຫໍພິພິທະພັນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືລວມໝູ່ ແມ່ນປະກອບບຸກຄະລາກອນຕາມຄວາມເໝາະສົມ.

ມາດຕາ 26 ເຈົ້າຂອງຫໍພິພິທະພັນ

ເຈົ້າຂອງຫໍພິພິທະພັນ ແມ່ນບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງທີ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດໃຫ້ດຳເນີນກິດຈະການກ່ຽວກັບຫໍພິພິທະພັນ.

ເຈົ້າຂອງຫໍພິພິທະພັນມີສິດ ແລະໜ້າທີ່ຕົ້ນຕໍ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດທິດທາງ, ແຜນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫໍພິພິທະພັນ;
2. ຈັດຕັ້ງ, ຊີ້ນຳ, ກວດກາ, ສ້າງເງື່ອນໄຂ ແລະອຳນວຍຄວາມສະດວກໃຫ້ແກ່ການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫໍພິພິທະພັນຂອງຕົນ;
3. ສະເໜີສ້າງຕັ້ງ, ປ່ຽນແປງ ຫຼືຍົກເລີກຫໍພິພິທະພັນ;
4. ແຕ່ງຕັ້ງ, ຍົກຍ້າຍ, ປົດຕຳແໜ່ງຜູ້ອຳນວຍການ ແລະຮອງອຳນວຍການ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະຕ່າງປະເທດກ່ຽວກັບວຽກງານຫໍພິພິທະພັນ;
6. ອອກລະບຽບການພາຍໃນຫໍພິພິທະພັນ, ກຳນົດເກັບຄ່າບັດສະມາຊິກຜູ້ໃຊ້ບໍລິການ ຫໍພິພິທະພັນ ແລະຄ່າບໍລິການຕ່າງໆ;
7. ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານຫໍພິພິທະພັນຂອງຕົນ ຕໍ່ຂະແໜງການ ທີ່ຕົນຂຶ້ນກັບ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 27 ຜູ້ອຳນວຍການ ແລະຮອງຜູ້ອຳນວຍການ

ຜູ້ອຳນວຍການ ແລະຮອງຜູ້ອຳນວຍການ ແມ່ນບຸກຄົນທີ່ໄດ້ຮັບການແຕ່ງຕັ້ງຈາກເຈົ້າຂອງຫໍພິພິທະພັນ, ຜູ້ອຳນວຍການເປັນຜູ້ຮັບຜິດຊອບຊີ້ນຳລວມວຽກງານຫໍພິພິທະພັນ.

ຜູ້ຮອງອຳນວຍການ ເປັນຜູ້ຊ່ວຍວຽກອຳນວຍການ, ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທາງດ້ານວິຊາການ, ວຽກງານບໍລິຫານໃດໜຶ່ງ ຕາມການແບ່ງງານ ແລະເປັນຜູ້ວ່າການແທນອຳນວຍການຕາມການມອບໝາຍ ໃນເວລາຜູ້ອຳນວຍການບໍ່ສາມາດປະຕິບັດໜ້າທີ່ໄດ້.

ມາດຕາ 28 ມາດຕະຖານຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອຳນວຍການ

ຜູ້ອຳນວຍການ ແລະ ຮອງຜູ້ອຳນວຍການຕ້ອງມີມາດຕະຖານ ດັ່ງນີ້:

1. ມີພູມລຳເນົາຖາວອນຢູ່ ສປປ ລາວ;
2. ມີອາຍຸແຕ່ 18 ປີ ຂຶ້ນໄປ;
3. ມີຄວາມຮູ້ທາງດ້ານທຳມະຊາດວິທະຍາອັນແນ່ນອນ ຫຼື ໄດ້ຜ່ານການ ຝຶກອົບຮົມ ວຽກງານກ່ຽວກັບທຳມະຊາດວິທະຍາ, ບູຮານວິທະຍາ ແລະ ປະຫວັດສາດ;
4. ມີຄວາມຮູ້, ມີຈິດໃຈຮັກວິຊາຊີບ ແລະ ມີຄວາມສາມາດຄຸ້ມຄອງ ບໍລິຫານ ທົ່ວໄປ, ຮູ້ນຳໃຊ້ຄອມພິວເຕີ ແລະ ຮູ້ພາສາຕ່າງປະເທດໃດໜຶ່ງທີ່ແນ່ນອນ;
5. ມີລະດັບການສຶກສາແຕ່ຊັ້ນກາງຂຶ້ນໄປ;
6. ມີສຸຂະພາບດີ.

ມາດຕາ 29 ສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງຜູ້ອຳນວຍການ

ຜູ້ອຳນວຍການທຳມະຊາດວິທະຍາ ມີສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ດັ່ງນີ້:

1. ຄົ້ນຄວ້າ, ຜັນຂະຫຍາຍທິດທາງ, ແຜນການກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວ ວຽກງານ ທຳມະຊາດວິທະຍາ ແລ້ວສະເໜີຕໍ່ເຈົ້າຂອງ ທຳມະຊາດວິທະຍາ ຈາລະນາ;
2. ວາງແຜນການ, ສ້າງໂຄງການໃນການຈັດຫາ, ສຶກສາ, ສຳຫຼວດ, ຊອກຄົ້ນ, ຊຸດຄົ້ນ, ອະນຸລັກ ແລະ ໂຄສະນາ ເຜີຍແຜ່ ວັດຖຸບູຮານ;
3. ສ້າງກົງຈັກການຈັດຕັ້ງ, ບຳລຸງຍົກລະດັບພະນັກງານ ແລະ ຄຸ້ມຄອງຊັບສິນ ພາຍໃນ ທຳມະຊາດວິທະຍາ;
4. ຄົ້ນຄວ້າ, ຮ່າງລະບຽບການຕ່າງໆ ພາຍໃນທຳມະຊາດວິທະຍາ ເພື່ອສະເໜີ ເຈົ້າຂອງ ທຳມະຊາດວິທະຍາ ຈາລະນາ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງທັງພາຍໃນ ແລະ ຕ່າງປະເທດ ກ່ຽວກັບການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທຳມະຊາດວິທະຍາຕາມການຕົກລົງຂອງ ເຈົ້າຂອງທຳມະຊາດວິທະຍາ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະ ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທຳມະຊາດວິທະຍາຂອງຕົນ ຕໍ່ເຈົ້າຂອງ ທຳມະຊາດວິທະຍາ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ.

ມາດຕາ 30 ພະນັກງານທຳມະຊາດວິທະຍາ

ພະນັກງານທຳມະຊາດວິທະຍາ ແມ່ນນັກພັນດາລັກ ແລະ ບຸກຄົນທີ່ເຮັດວຽກ ປະຈຳການໃນ ທຳມະຊາດວິທະຍາ, ສຳລັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ຂອງພະນັກງານທຳມະຊາດວິທະຍາ ໄດ້ກຳນົດໄວ້ ໃນລະບຽບການຂອງທຳມະຊາດວິທະຍາ.

ມາດຕາ 31 ຜູ້ຮ່ວມງານທຳມະຊາດວິທະຍາ

ຜູ້ຮ່ວມງານທຳມະຊາດວິທະຍາ ແມ່ນຜູ້ທີ່ເຮັດວຽກບໍ່ປະຈຳການທີ່ມີປະສິບການວຽກ ງານກ່ຽວກັບທຳມະຊາດວິທະຍາໂດຍໄດ້ຮັບຄ່າແຮງງານ ແລະ ນະໂຍບາຍອື່ນຈາກທຳມະຊາດວິທະຍາ. ສຳລັບສິດ ແລະ ໜ້າທີ່ ຂອງຜູ້ຮ່ວມງານໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບການຂອງທຳມະຊາດວິທະຍາ.

ໝວດທີ 6

ຂໍ້ຫ້າມ

ມາດຕາ 32 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບຜູ້ໃຊ້ບໍລິການທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ

ຫ້າມຜູ້ໃຊ້ບໍລິການທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາວັດຖຸ ແລະອຸປະກອນອື່ນເຂົ້າ ຫຼືອອກຈາກທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
2. ທຳລາຍ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ວັດຖຸພັນຂອງທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ;
3. ສວຍໃຊ້ທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍ;
4. ໃສ່ຮ້າຍ, ບິດເບືອນຄວາມເປັນຈິງໃນການປະຕິບັດໜ້າທີ່ວຽກງານ ຂອງນັກພັນດາລັກ ຫຼືພະນັກງານຂອງທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ;
5. ສ້າງຕັ້ງທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ, ແລະລະເມີດລະບຽບການອື່ນໆ ຂອງທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ;
6. ນຳໃຊ້ພະນັກງານນຳທ່ຽວທາງນອກມາອະທິບາຍນຳທ່ຽວພາຍໃນທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ;
7. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 33 ຂໍ້ຫ້າມສຳລັບບຸກຄະລາກອນທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ຫຼືນັກພັນດາລັກ

ຫ້າມບຸກຄະລາກອນທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ຫຼືນັກພັນດາລັກ ມີພິດຕິກຳ ດັ່ງນີ້:

1. ນຳເອົາບັນດາວັດຖຸພັນເຂົ້າ ຫຼືອອກ ທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ ຈາກເຈົ້າຂອງທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ;
2. ທຳລາຍ, ສ້າງຄວາມເສຍຫາຍໃຫ້ແກ່ວັດຖຸພັນ ຂອງທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ;
3. ສວຍໃຊ້ທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ໃນທາງທີ່ບໍ່ຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບ, ກົດໝາຍ;
4. ບໍລິການຂໍ້ມູນສຳຄັນຕ່າງໆ ໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
5. ເກັບຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການເກີນອັດຕາທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ, ກົດໝາຍ;
6. ນຳໃຊ້ທຶນບໍລິຈາກ ຫຼືຄ່າທຳນຽມ, ຄ່າບໍລິການທາງດ້ານວິຊາການໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
7. ສົມຮູ້ຮວ່ມຄິດຫຼືນຳເອົາວັດຖຸພັນຂອງທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວໄປຂາຍ, ມອບໂອນ, ແລກປ່ຽນໃຫ້ແກ່ບຸກຄົນອື່ນ ຫຼືເອົາເປັນຂອງສ່ວນຕົວໂດຍບໍ່ໄດ້ຮັບອະນຸຍາດ;
8. ມີພິດຕິກຳອື່ນ ທີ່ເປັນການລະເມີດລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ໝວດທີ 7

ຄວາມຮັບຜິດຊອບກ່ຽວກັບວຽກງານທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ

ມາດຕາ 34 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທ່ຽວທ່ຽວທ່ຽວ ດັ່ງນີ້:

1. ກຳນົດນະໂຍບາຍ, ສ້າງແຜນຍຸດທະສາດ, ນິຕິກຳກ່ຽວກັບວຽກງານ ທີ່ພິພິທະພັນ;
2. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບ ວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນ ແລະກົດໝາຍອື່ນໆກ່ຽວຂ້ອງ;
3. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້, ຕິດຕາມ, ກວດກາທີ່ພິພິທະພັນ ໃນການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນ ການ, ແຜນງານ ແລະໂຄງການ;
4. ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງທີ່ພິພິທະພັນພາຍໃຕ້ຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງຕົນ;
5. ສ້າງບຸກຄະລາກອນທາງດ້ານທີ່ພິພິທະພັນວິທະຍາ;
6. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວ ກັບການຄຸ້ມຄອງທີ່ພິພິທະພັນ ລວມທັງສັນຍາ ແລະສົນທິສັນຍາສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ຫຼືເປັນພາຄີ;
7. ກວດກາການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບ ວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນໃນຂອບເຂດທີ່ວ່າປະເທດ;
8. ກວດກາຈຳນວນວັດຖຸພັນທຸກໆປະເພດ;
9. ເປັນໃຈກາງປະສານສົມທົບກັບທີ່ພິພິທະພັນລະດັບພາກພື້ນ ແລະສາກົນ;
10. ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບທີ່ພິພິທະພັນຕໍ່ລັດຖະ ບານ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
11. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 35 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ
 ພະແນກຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວແຂວງ, ນະຄອນ
 ຮັບຜິດຊອບ ວຽກງານ ທີ່ພິພິທະພັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຜັນຂະຫຍາຍລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການຂອງກະຊວງ ມາເປັນ ລະບຽບການ, ແຜນການ, ແຜນງານ, ໂຄງການຂອງຕົນ ເພື່ອຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ;
2. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນສະຖິຕິ, ຂຶ້ນທະບຽນ ແລະອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງທີ່ພິພິທະພັນ ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມແນວທາງນະໂຍບາຍ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານ ທີ່ພິພິທະພັນ;
4. ຊີ້ນຳ, ຊຸກຍູ້ທ້ອງການ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະ ທ່ອງທ່ຽວເມືອງ, ເທດສະບານໃນການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນ;
5. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວ ກັບການ ຄຸ້ມຄອງທີ່ພິພິທະພັນທ້ອງຖິ່ນ ລວມທັງສັນຍາ ແລະສົນທິສັນຍາ ສາກົນທີ່ ສປປ ລາວ ໄດ້ລົງນາມ ແລະເປັນພາຄີ;

6. ກວດກາການແກ້ໄຂຄຳສະເໜີຂອງບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບວຽກງານ ທີ່ພິພິທະພັນທ້ອງຖິ່ນ.
7. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນທ້ອງຖິ່ນ;
8. ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວວຽກງານກ່ຽວກັບທີ່ພິພິທະພັນທ້ອງຖິ່ນ ຕໍ່ ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
9. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 36 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ຫ້ອງການຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ, ເມືອງ, ເທດສະບານ ຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຈັດຕັ້ງປະຕິບັດລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ແຜນການ, ໂຄງການກ່ຽວກັບວຽກງານ ທີ່ພິພິທະພັນ;
2. ສຳຫຼວດ, ເກັບກຳຂໍ້ມູນ, ຂຶ້ນບັນຊີກ່ຽວກັບທີ່ພິພິທະພັນໃນຂອບເຂດຄວາມ ຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
3. ໂຄສະນາເຜີຍແຜ່, ສຶກສາອົບຮົມແນວທາງນະໂຍບາຍ ແລະລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນ;
4. ກວດກາການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດແຜນການ, ໂຄງການ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ, ລວມ ທັງການສະເໜີຂອງບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ແລະການຈັດຕັ້ງກ່ຽວກັບ ທີ່ພິພິທະພັນ ທີ່ຕັ້ງຢູ່ເມືອງ ແລະເທດສະບານຂອງຕົນ;
5. ປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ ໃນການຄຸ້ມຄອງ ແລະຈັດຕັ້ງປະຕິ ບັດວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນ;
6. ສະຫຼຸບ ແລະລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນ ຕໍ່ຂັ້ນ ເທິງຂອງຕົນ ຢ່າງເປັນປົກກະຕິ;
7. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 37 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງອົງການປົກຄອງບ້ານ

ອົງການປົກຄອງບ້ານຮັບຜິດຊອບວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນ ດັ່ງນີ້:

1. ຄຸ້ມຄອງ, ປົກປັກຮັກສາທີ່ພິພິທະພັນຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຕົນ;
2. ສຳຫຼວດ, ຂຶ້ນບັນຊີທີ່ພິພິທະພັນ ທີ່ຢູ່ໃນຂອບເຂດຄວາມຮັບຜິດຊອບ ຂອງ ຕົນ ແລະລາຍງານ ໃຫ້ຂັ້ນເທິງຂອງຕົນ;
3. ສະຫຼຸບ, ລາຍງານການເຄື່ອນໄຫວກ່ຽວກັບວຽກງານທີ່ພິພິທະພັນຕໍ່ຂັ້ນເທິງ ຂອງຕົນຢ່າງ ເປັນປົກກະຕິ;
4. ນຳໃຊ້ສິດ ແລະປະຕິບັດໜ້າທີ່ອື່ນ ຕາມທີ່ໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນລະບຽບ, ກົດໝາຍ.

ມາດຕາ 38 ຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງຂະແໜງການອື່ນ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ
ກະຊວງ, ອົງການທຽບເທົ່າກະຊວງ ແລະອົງການປົກຄອງທ້ອງຖິ່ນ ແຕ່ລະຂັ້ນ ມີ
ໜ້າທີ່ປະສານສົມທົບ ແລະຮ່ວມມືທາງດ້ານວິຊາການ ກັບໜ້າທີ່ພິທະພັນ ແລະວຽກງານ
ອື່ນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ.

ມາດຕາ 39 ສະມາຄົມຫໍພິພິທະພັນ

ສະມາຄົມຫໍພິພິທະພັນ ແມ່ນການຈັດຕັ້ງສັງຄົມວິຊາຊີບຫໍພິພິທະພັນ ຫຼືບັນດາ
ນັກພັນດາລັກ ຊຶ່ງໄດ້ຮັບການອະນຸຍາດສ້າງຕັ້ງໂດຍອົງການລັດທີ່ກ່ຽວຂ້ອງ, ມີພາລະ
ບົດບາດ ເປັນໃຈກາງໃນການຕິດຕໍ່, ພົວພັນ, ປະສານສົມທົບວຽກງານລະຫວ່າງຫໍພິພິທະ
ພັນຕ່າງໆ, ສຶກສາອົບຮົມ, ເຕົ້າໂຮມຄວາມສາມັກຄີ ແລະມີໜ້າທີ່ປົກປ້ອງສິດ, ຜົນປະ
ໂຫຍດອັນຊອບທຳຂອງສະມາຊິກຂອງຕົນ ທັງເຂົ້າຮ່ວມໃນການປະຕິບັດແນວທາງ, ນະ
ໂຍບາຍ, ລະບຽບ, ກົດໝາຍ ກ່ຽວກັບຫໍພິພິທະພັນ ລວມທັງຫ້ອງວາງສະແດງ.

ສຳລັບສິດ ແລະໜ້າທີ່ຂອງສະມາຄົມໄດ້ກຳນົດໄວ້ໃນກົດລະບຽບຂອງສະມາຄົມ
ຫໍພິພິທະພັນ.

ໝວດທີ 8

ແຫຼ່ງທຶນຫໍພິພິທະພັນຂອງລັດ, ເຄື່ອງໝາຍ ແລະຕາປະທັບ

ມາດຕາ 40 ແຫຼ່ງທຶນຫໍພິພິທະພັນຂອງລັດ

ແຫຼ່ງທຶນຫໍພິພິທະພັນຂອງລັດໄດ້ມາຈາກ:

- ງົບປະມານຂອງລັດ;
- ການບໍລິການທາງດ້ານວິຊາການ;
- ການປະກອບສ່ວນຂອງສັງຄົມ, ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງ ແລະ ການ
ຊ່ວຍເຫຼືອຂອງສາກົນ ແລະອື່ນໆ.

ມາດຕາ 41 ການຄຸ້ມຄອງ ແລະນຳໃຊ້ທຶນຫໍພິພິທະພັນຂອງລັດ

ການຄຸ້ມຄອງ ແລະນຳໃຊ້ທຶນຫໍພິພິທະພັນຂອງລັດຕ້ອງສອດຄ່ອງກັບຈຸດປະສົງ,
ເປົ້າໝາຍ ແລະຖືກຕ້ອງຕາມລະບຽບການທີ່ກະຊວງການເງິນກຳນົດ.

ມາດຕາ 42 ເຄື່ອງໝາຍ ແລະຕາປະທັບ

ຫໍພິພິທະພັນລັດ ແລະຫໍພິພິທະພັນຂອງຂະແໜງການ ມີເຄື່ອງໝາຍສະເພາະ
ເປັນຂອງຕົນໂດຍກະຊວງ ຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ເປັນຜູ້ກຳນົດ.

ຫໍພິພິທະພັນແຕ່ລະປະເພດ ມີຕາປະທັບເປັນຂອງຕົນເອງ ເພື່ອນຳໃຊ້ເຂົ້າໃນ
ວຽກງານທາງລັດຖະການ, ສຳລັບຫ້ອງວາງສະແດງບໍ່ມີຕາປະທັບ.

ໝວດທີ 9
ບົດບັນຍັດສຸດທ້າຍ

ມາດຕາ 43 ການຈັດຕັ້ງປະຕິບັດ

ມອບໃຫ້ກະຊວງຖະແຫຼງຂ່າວ, ວັດທະນະທຳ ແລະທ່ອງທ່ຽວ ເປັນເຈົ້າການປະສານສົມທົບກັບພາກສ່ວນທີ່ກ່ຽວຂ້ອງຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ໃຫ້ມີປະສິດທິຜົນ.

ບຸກຄົນ, ນິຕິບຸກຄົນ ຫຼືການຈັດຕັ້ງຈຳຮັບຮູ້ ແລະພ້ອມກັນຈັດຕັ້ງປະຕິບັດດຳລັດສະບັບນີ້ ຢ່າງເຂັ້ມງວດ.

ມາດຕາ 44 ຜົນສັກສິດ

ດຳລັດສະບັບນີ້ ມີຜົນສັກສິດ ນັບແຕ່ວັນລົງລາຍເຊັນ ແລະພາຍຫຼັງໄດ້ລົງໃນຈົດໝາຍ ເຫດທາງລັດຖະການ ສືບທຳວັນ.

ຂໍ້ກຳນົດ, ບົດບັນຍັດໃດ ທີ່ຂັດກັບດຳລັດສະບັບນີ້ ລ້ວນແຕ່ຖືກຍົກເລີກ.

ລັດຖະບານແຫ່ງ ສປປ ລາວ
ນາຍົກລັດຖະມົນຕີ

ທອງສິງ ທຳມະວິງ